

Când profeția este folosită în mod greșit - William J. Prost

Este bine să punem ziarul lângă Biblie?

Cuprinsul

Introducere	1
Căi greșite de a studia profeția.....	1
1. Scopul profeției	2
2. Domeniul profeției	2
3. Chemarea cerească	3
4. Amploarea profeției.....	3
5. Evenimente actuale	4
Concluzie	4

Introducere

La începutul secolului al XIX-lea a renăscut interesul pentru profeție. În același timp, credincioșii au fost treziți prin lucrarea lui Dumnezeu și au înțeles adevărul despre Adunare și adevărata lor speranță. Mulți au manifestat un mare interes pentru acest adevăr biblic, în special pentru studiul profeției. S-au ținut adunări și conferințe, iar Duhul Sfânt le-a folosit pentru a arăta multora „ce trebuie să aibă loc în curând” (Apocalipsa 1.1). Acest interes pentru profeție continuă și astăzi. Multe cărți, site-uri web și conferințe răspândesc diferite opinii despre profeție.

Putem fi recunoscători pentru toate acestea, deoarece Dumnezeu a folosit cu siguranță studiul profeției și pentru a atrage atenția necredincioșilor asupra faptului că Hristos vine în curând. Strigătul „Iată mirele!” (Matei 25.6) a fost rostit și chiar și mulți oameni din lume știu că Biblia prezice venirea Domnului Isus pentru a-i lua pe ai Săi la Sine – chiar dacă ei înșiși nu vor să creadă. Mai mult decât atât, mulți credincioși au acceptat această „fericită nădejde” (Tit 2.13) – o nădejde pe care Biserica o pierduse de secole. Acum ei au o putere nouă „să slujească Dumnezeului viu și adevărat și să aștepte din ceruri pe Fiul Său” (1 Tesaloniceni 1.9,10).

Căi greșite de a studia profeția

Dar, la fel ca multe lucruri bune, pe care Dumnezeu le-a dat poporului Său, și profeția este folosită în mod greșit. Uneori, ea duce mai degrabă la dificultăți decât să fie „o lumină strălucind într-un loc întunecos” (2 Petru 1.19). Aș dori să examinez câteva moduri în care profeția poate fi studiată într-un mod nepotrivit, astfel încât să nu se obțină efectul dorit.

Este bine să punem ziarul lângă Biblie?

1. Scopul profeției

În primul rând, când studiem profeția, putem pune accentul pe noi înșine în loc să-l punem pe Hristos. În Apocalipsa citim: „Mărturia lui Isus este duhul profeției” (Apocalipsa 19.10). Ar trebui să luăm la inimă ceea ce a spus odată cineva în mod foarte potrivit:

Profeția are ca subiect gloria lui Hristos și numai după ce am înțeles ce este cuvenit gloriei lui Hristos, profeția ni se revelează.¹

Dacă ne punem pe noi înșine în centrul profeției și evaluăm evenimentele viitoare în primul rând în funcție de modul în care ne afectează, nu înțelegem pe deplin amploarea și semnificația a ceea ce ne-a revelat Dumnezeu. Când omul începe cu sine însuși, Dumnezeu nu primește gloria care I Se cuvine, iar omul nu recunoaște bogăția binecuvântărilor pe care Dumnezeu le are pregătite pentru el. Abia când lui Hristos I se acordă locul care I se cuvine, Dumnezeu este glorificat în mod corect, iar omul este mult mai binecuvântat. Trebuie să privim profeția întotdeauna în lumina gloriei lui Hristos.

2. Domeniul profeției

Al doilea punct este legat de primul mod de a vedea lucrurile greșit: trebuie să ținem cont de faptul că profeția are în mare parte legătură cu această lume. Ea are a face cu judecata necesară pentru ca gloria lui Hristos să fie apărută pe pământ și Împărăția Lui să fie întemeiată. Deoarece Biserica (Adunarea) are o chemare cerească și nu una pământească, ea nu este subiectul profeției. De aceea, epoca Adunării nu este luată în considerare în calendarul profetic. Dacă noi, ca și copii ai lui Dumnezeu, ne ocupăm excesiv de profeție în acest timp al mântuirii, tindem să ne îndreptăm gândurile mai degrabă spre această lume decât spre lucrurile cerești, iar acest fapt ne va preocupa inimile cu judecata, care este o „lucrare ciudată” a lui Dumnezeu (Isaia 28.21). William Kelly face câteva observații utile în acest sens:

Cuvântul profetic nu revelează nicăieri acele hotărâri cerești, care au fost făcute cunoscut prin Pavel ca fiind „taina ascunsă din veacuri” (Efeseni 3.9). Nici Petru nu face mai mult în această privință în 2 Petru 1.19 decât să facă aluzie la aceasta prin imagini foarte clare prin „ziua” și „steaua de dimineață”. Lampa este foarte bună pentru a arunca suficientă lumină asupra acestei lumi întunecate, precum și asupra răului și stricăciunii din ea. Credincioșii au făcut bine că au luat aminte la lampă „până se va ivi ziua și va răsări steaua de dimineață în inimile lor” (2 Petru 1.19), adică până când vor înțelege cu bucurie relația luminoasă cerească pe care creștinismul pe deplin înțelege ne-o dă acum în Hristos, precum și speranța cerească a venirii Lui, pentru ca El să ne introducă în casa Tatălui. Lampa profetică este utilă pentru a ne ajuta în ceea ce privește locul sărac [pământul]. Dar cât de mult mai mult decât o lampă este „lumina zilei” în Hristos, pentru a ne ridica deasupra lumii în toate legăturile noastre de credință [cu Dumnezeu și cu frații și surorile în credință], și cât de mult mai mult este speranța luminoasă: Hristos ca Steaua dimineții strălucitoare. Hristos nu este doar El Însuși Steaua de dimineață, ci El a promis celor care biruiesc că le va da steaua de dimineață (Apocalipsa 2.28; 22.16-17)!²

¹ Din [Keys to Prophecy](#), autor necunoscut.

² W. Kelly, „[Chapter 1](#)” în 2 Peter, T. Weston, 1906.

Este bine să punem ziarul lângă Biblie?

Dumnezeu ne-a dat profeția pentru ca noi să putem vedea cum El aranjează totul pentru a-L glorifica pe Hristos. În gloria lui Hristos este vorba în mod deosebit despre Adunare. De aceea, Pavel vorbește despre faptul că toți cei „care iubesc arătarea Lui” vor primi „cununa dreptății” (2 Timotei 4.8). Dumnezeu vrea ca noi să observăm și să înțelegem ce se întâmplă în această lume. Dar El are în vedere ceva mai bun pentru noi: lucruri care ne preocupă cu partea noastră cerească și ne înalță deasupra acestei lumi.

3. Chemarea cerească

O greșeală frecventă este aceea de a nu recunoaște chemarea cerească a Bisericii (Adunării) și, prin urmare, de a aștepta ca profețiile să se împlinească în timpul nostru de mântuire, al harului lui Dumnezeu. După cum s-a menționat, epoca Adunării nu este luată în considerare în calendarul profetic, deoarece Adunarea nu este subiectul profeției. De aceea, în timpul harului nu se împlinesc evenimente profetice.³ Unii încearcă să impună acest tip de interpretare scripturilor profetice – adică, profețiile se vor împlini în timpul harului – și astfel denaturează foarte mult ceea ce Dumnezeu vrea să ne învețe. „Toate bogățiile siguranței depline a înțelegerii” sunt ascunse în faptul că noi „cunoaștem deplin taina lui Dumnezeu” (Coloseni 2.2,3). Dacă nu înțelegem taina despre Hristos și Adunare, nu putem interpreta corect profeția.

Totuși, aceasta nu înseamnă că evenimentele actuale din lume nu ar avea nicio semnificație pentru profeție. Fără îndoială, înființarea Israelului ca stat suveran în 1948, după mai bine de două mii cinci sute de ani, a fost un eveniment important, care arată că ne aflăm în timpul sfârșitului. La fel, alte evenimente – cum ar fi fondarea Uniunii Europene [în 1993] – arată cum Dumnezeu ordonează evenimentele din timpul prezent cu scopul de a împlini profețiile după ce va răpi Adunarea la Sine. Totuși, această lucrare nu este același lucru cu împlinirea profeției.

4. Amploarea profeției

În cele din urmă, există pericolul de a ne concentra prea mult asupra detaliilor profeției, în loc să vedem imaginea de ansamblu și să recunoaștem că este vorba despre „mărturia lui Isus Hristos” (Apocalipsa 1.2). Dacă ne preocupăm prea mult de detalii, avem tendința de a interpreta cuvântul profetic în așa fel încât să fie rezultatul unor interpretări arbitrare și, astfel, să limităm Cuvântul lui Dumnezeu (2 Petru 1.20).⁴ Detaliile unei profeții sunt importante, iar când o profeție se va împlini în viitor, cei care vor trăi atunci în această lume vor înțelege mai bine aceste detalii. Va fi foarte încurajator pentru ei să vadă cum Dumnezeu a prezis toate acestea și le va întări credința într-o perioadă foarte dificilă. Cu toate acestea, dacă noi, ca și credincioși ai acestei perioade de mântuire, ne preocupăm prea mult de astfel de detalii și încercăm să aflăm exact cum se vor întâmpla lucrurile, este posibil să nu ne folosim timpul în cel mai bun mod posibil.

³ Nota redacției SW: Considerăm că această afirmație este prea severă. Distrugerea Ierusalimului a avut loc tot în timpul harului și a fost prezisă ca eveniment profetic. Cu toate acestea, există pericolul de a considera evenimentele actuale ca fiind împlinirea profețiilor, care, la o analiză mai atentă, pot fi cel mult parțial împlinite, deoarece în majoritatea cazurilor există și un aspect moral și spiritual, care însă lipsește în prezent. De exemplu, în majoritatea pasajelor care se referă la întoarcerea israeliților în țară, se vorbește despre o convertire interioară/pocăință. Acest aspect lipsește însă în prezent la majoritatea celor reveniți în țară.

⁴ Nota traducătorului: Darby traduce 2 Petru 1.20 astfel: ... *knowing this first, that [the scope of] no prophecy of scripture is had from its own particular interpretation.*

5. Evenimente actuale

De asemenea, putem trece cu ușurință dincolo de Scriptură și putem folosi evenimentele actuale pentru a impune Scripturii un înțeles care nu este justificat. De exemplu, când Germania era divizată în Germania de Est și Germania de Vest până în 1990, unii insistau că această divizare corespundea vechiului Imperiu Roman și că o parte a Germaniei aparținea Imperiului Fiarei, în timp ce o altă parte a Germaniei era exclusă din acesta. Alții, pe de altă parte, insistau că Uniunea Europeană va avea doar zece membri, pentru a corespunde descrierii împărăției fiarei din Apocalipsa 17.12. După cum știm astăzi, Germania este din nou reunită, iar Uniunea Europeană are în prezent [în august 2025] douăzeci și șapte de membri, iar alte țări au depus cereri de aderare. Prin urmare, trebuie să fim precauți în a face afirmații doctrinare despre modul în care evenimentele actuale se potrivesc cu profeția, deoarece numai Dumnezeu „cunoaște toate lucrările Sale de la începutul lumii” (Faptele apostolilor 15.18; tradus după KJV).

Concluzie

Dumnezeu ne-a dat profeția pentru a o studia și pentru ca noi, cei pe care Domnul nostru Isus îi numește „prietenii” Săi (Ioan 15.15), să putem înțelege tot ceea ce Dumnezeu intenționează să facă pentru a-L glorifica pe Fiul Omului. Aceasta ar trebui să fie extrem de important pentru noi, deoarece se referă la gloria Celui care este Mântuitorul, Prietenul și Mirele nostru. Dar profeția ar trebui să fie doar un mijloc pentru atingerea unui scop, iar afecțiunea inimii noastre ar trebui să se concentreze în întregime asupra lui Hristos – pentru că tema profeției este gloria lui Hristos.

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/wenn-prophetie-falsch-gebraucht-wird-a18477.html>

Titlu original: „[The Misuse of Prophecy](#)”

în *The Christian*, anul 9, decembrie 2013.

Sursa: www.bibletruthpublishers.com